

Hansen, Wilhelm Rasmussen, C. Jacobsen, Raffinsøe [Sokr.], Holger Andersen, Larsen-Badse, A. M. Hansen, Gamborg). Betænkning (B. Sp. 663) afgiven $\frac{3}{3}$. (Ordfører: Mads Gram). 2. Beh. $\frac{8}{3}$ (F. Sp. 5434). 3. Beh. $\frac{15}{3}$ (F. Sp. 5474). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $\frac{17}{3}$ (L. Sp. 1207). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Bojsen, Ellinger, A. P. Hansen, Jepsen Christensen, Jensen-Grinsbjerg, Johansen, Kloppenborg-Skrumsager [Form.], Thomas Larsen, Lewinsky, Jørgen Møller, Rasmus Nielsen, Piper, Steincke, Sørensen-Egaa, Veistrup). Betænkning (B. Sp. 3413) afgiven $\frac{31}{5}$. (Ordfører: Kloppenborg-Skrumsager). 2. Beh. $\frac{2}{6}$ (L. Sp. 2189). 3. Beh. $\frac{2}{6}$ (L. Sp. 2193). Loven stadfæstet 12. Juni 1922. (Lov-Tid. Nr. 256).

Ved Lovens 1. Stykke forøges Antallet af de i § 1 i midlertidig Lov af 28. Juni 1920 om Bestyrelsen af Statsskovene i de sønderjydske Landsdele nævnte Skovdistrikter med 1 til 5 og Antallet af de i Lovens § 2 nævnte Skovfogder af 1. Grad med 1 til 11.

Ved Købet af Hertug Ernst Günthers Ejendomme har Staten erhvervet Graasten Skovene og Augustenborg Skov. Medens denne sidste Skov, der kun er ca. $32\frac{1}{2}$ ha, kan henlægges under Sønderborg Distrikt, vil det være nødvendigt, at Graasten Skovene, der i Forening med Kelstrup og Bommerlund Frøslev Skovparter udgør et naturligt sammenhørende Skovkompleks paa ca. 2 600 ha, bestyres som et særskilt Skovdistrikt, hvorunder da de nævnte to Skovparter henlægges.

Ved Siden heraf bestemmer Loven, at Antallet af Skovfogder af 2. Grad nedsættes til 6.

Medens der ved § 2 i midlertidig Lov Nr. 332 af 28. Juni 1920 kunde ansættes indtil 14 Skovfogder af 2. Grad, er der hidtil kun ansat 6, og Loven normerer nu dette Antal.

Folketingsudvalget indhentede Lønningsraadets Erklæring, af hvilken det fremgaar, at Forholdet mellem de to Grader af Skovfogder i Tjenestemandsløven er 45 til 36, medens det i nærværende Lov er 11 til 6, man henstillede derfor at gøre ovennævnte nye Skovfogedtjeneste til en Tjeneste af 2. Grad. Endvidere henstillede Lønningsraadet, idet det gik ud fra, at Ordningen var endelig — var den kun midlertidig, mente man det rigtigt kun at gaa til Konstitution i de to nævnte Embeder — at Lovforslaget fik en anden Form, idet »det ikke synes rigtigt at give Normeringen af Tjenestemænd, der ønskes